

V tejto práci sa zaoberám dvoma liečebnými tradíciami z navažského prostredia, konkrétne tradičnou rituálnou liečbou a peyotovou liečbou Native American Church. Tie predstavujem v troch rozmeroch, keď postupne sledujem kozmologický rámeč, spoločenskú organizáciu, a konkrétny príklad rituálu. V jadre mojej práce je model mriežky a skupiny od Mary Douglasovej, keď sledujem práve korelácie medzi kozmologickými predstavami a sociálnymi štruktúrami a spôsoby, akými sa ustanovujú v rituáli. Týmto spôsobom poukazujem ako kolonialistický útlak oslabil komunitné väzby a vytvoril pôdu, v ktorom sa začal rozrastať Native American Church v navažskom prostredí, pretože dokázal ponúknuť existenciálne odpovede práve pre život v takto bezútešnom priestore. To ale neznamená, že by kolonializmus vykorenil navažskú tradičnú liečbu, a obidve tradície existujú naďalej bok po boku a sú často kombinované jednotlivými pacientkami a pacientmi. Ponúkam možnosť výkladu tejto liečebnej plurality, keď prepájam model Mary Douglasovej s určitými tradičnými navažskými predstavami a psychologickými úvahami Friedricha Nietzscheho. Takto by každá osoba bola permanentne situovaná v spoločensky a fenomenologicky rôznorodom priestore, kde by jednotlivé liečebné tradície liečili v ľuďoch odlišné „sociálne ja“.